

Parasha: Nasso

Confession, Repentance, Restitution

Readings

- Nasso (אשנ | Take up)
- Torah: Numbers 4:21-7:89
- Haftarah: Judges 13:2-5
- Gospel: John 11:1-54

Thought for the Week:

When we sin against another person, causing them some loss, we must confess the sin, but we must also prove our repentance by making restitution. In most cases our restitution should include a sincere confession and apology to the individual we have wronged. A person must seek his neighbor's forgiveness before seeking God's.

Commentary:

And he shall make restitution in full for his wrong and add to it one-fifth of it, and give it to him whom he has wronged. But if the man has no relative to whom restitution may be made for the wrong, the restitution which is made for the wrong must go to the LORD for the priest, besides the ram of atonement, by which atonement is made for him. (Numbers 5:7-8)

Confession is only the first step in repentance. Confessing transgression to a trusted friend and expressing deep remorse over the sin to another person introduces a level of accountability. Repentance means to quit sinning, turn around and start doing good. After confessing one's misdeed, a person has the responsibility to correct the wrong. Making restitution is a practical example of repentance.

We prove our repentance by making restitution. In most cases our restitution should include a sincere confession and apology to the individual we have wronged. A person must seek his neighbor's forgiveness before seeking God's. In some cases, the victim has suffered no injury and remains unaware of the offense committed against him or her. In such a case, the person might be unnecessarily hurt to hear one's confession. It may be best to spare the person the injury that would be

Sidra: Nasso

Bekentenis, Berouw, Schadeloosstellen

Lezingen

- Nasso (אשנ | Neem op)
- Torah: Aantallen 4:21-7:89
- Haftarah: Rechters 13:2-5
- Evangelie: Johannes 11:1-54

Gedachte voor de week:

Wanneer we tegen iemand zondigen waardoor hij verlies lijdt, moeten we niet enkel de zonde belijden, maar ook ons berouw bewijzen door schadeloos te stellen. In de meeste gevallen moet onze schadeloosstelling onder andere een oprechte bekentenis en verontschuldiging aan het individu inhouden voor het aangedane onrecht. Men moet de vergiffenis van de buurman zoeken voordat we Gods vergeving zoeken.

Commentaar:

En hij zal voor zijn fout volledig schadeloosstellen en een vijfde er aan toevoegen, en het geven aan hem wie hij onrecht heeft aangedaan. Maar als de man geen familie heeft waaraan schadeloosstelling voor het verkeerde kan worden gedaan, moet de schadeloosstelling voor de fout naar de HEER gaan, voor de priester, naast de ram der verzoening, waardoor verzoening wordt gemaakt voor hem. (Numeri 5:7-8)

Bekennen is slechts de eerste stap bij berouw. Overtreding aan een vertrouwde vriend bekennen en diepe spijt over de zonde t.o.v. een ander uitdrukken, introduceert een niveau van verantwoording. Bekering betekent ophouden met zondigen, je omdraaien en beginnen met goed te doen. Na het belijden van een wandaad, heeft men de verantwoordelijkheid het verkeerde te corrigeren. Schadeloos stellen is een praktisch voorbeeld van bekering.

We bewijzen onze bekering door schade te compenseren. In de meeste gevallen hoort bij onze schadeloosstelling o.a. ook een oprechte bekentenis en verontschuldiging aan de persoon die we onrecht hebben aangedaan. Men moet de vergeving van zijn naaste zoeken vóór men die van God zoekt.

In sommige gevallen heeft het slachtoffer geen schade en is zich niet bewust van de overtreding tegen hem of haar begaan. Bij het horen van een bekentenis zou de persoon in zo'n geval onnodig worden gekwetst. Het is beter om de persoon de wonde ten gevolge van bekentenis en

incurred by the confession and apology. For example, a husband probably should not say to his wife, "I apologize for gazing on other women whom I find more attractive than you."

Sometimes the desire to confess a sin to a person who does not know about the sin stems from a selfish desire to relieve one's own feelings of guilt. The confessor is unconcerned with how the apology will emotionally damage the victim. In such situations, a person should employ common sense and a little empathy before offering an apology.

In most cases, however, the clear and certain thing to do is to seek out the person you have wronged and apologize. Along with the apology comes restitution. In matters involving financial loss, the Torah prescribes a minimum of full repayment plus one-fifth the value. If the sin also involved a matter of sacrilege, such as swearing falsely, the sinner must also bring "the ram of atonement" as a guilt offering to the Sanctuary.

If one's victim has died or is no longer available, one must still pay the restitution. The restitution should be made to the victim's next of kin according to the order of blood redemption outlined in Leviticus 25:25–31, i.e., brother, uncle, cousin. The Torah says that the restitution must be given to the man's kinsman-redeemer: "But if the man has no redeemer (go'el, לגא) to whom restitution may be made for the wrong, the restitution which is made for the wrong must go to the LORD for the priest" (Numbers 5:8).

verontschuldiging te besparen. Bijvoorbeeld, Een man moet misschien niet tegen zijn vrouw zeggen: "ik verontschuldig me voor het staren naar andere vrouwen die ik aantrekkelijker dan jou vind."

Soms komt de wens om een zonde te belijden aan iemand die van geen zonde weet, voort uit een zelfzuchtig verlangen om de eigen gevoelens van schuld te verlichten. De belijder is niet bekommerd over hoe de verontschuldiging het slachtoffer emotioneel gaat beschadigen. In dergelijke situaties moet men vóór het aanbieden van een verontschuldiging gezond verstand en een beetje inlevingsvermogen aan de dag leggen.

In de meeste gevallen echter, moet evenwel de persoon die je onrecht hebt aangedaan opgezocht en excuses aangeboden worden. Samen met de verontschuldiging komt schadeloosstelling. In zaken aangaande financiële schade, schrijft de Thora als minimum de volledige terugbetaling plus een vijfde van de waarde voor. Als de zonde ook een kwestie van heiligschennis betrof, zoals vals zweren, moet de zondaar ook "de ram der verzoening" als een schuldoffer naar het Heiligdom brengen.

Als het slachtoffer van iemand overleden of niet meer bereikbaar is, moet men nog steeds de schadeloosstelling betalen. De schadeloosstelling moet aan de nabestaanden van het slachtoffer worden gedaan in volgorde van de bloedband uiteengezet in Leviticus 25:25-31, d.w.z., broer, oom, neef. De Thora zegt dat de schadeloosstelling moet worden gegeven aan de bloedverwantlosser: "Maar als de man geen lossen (go'el, לגא) heeft aan wie schadeloosstelling voor het verkeerde kan worden gedaan, moet de schadeloosstelling die is voor het verkeerde naar de HEER gaan, voor de priester" (Numeri 5:8).

© 2012 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/nasso/confession_repentance_restitution.php